

Gramatiskā pasaka.

Ķādā noslēpumainā parkā bija krāšņa pils. Neviens nezināja kam tā pieder un kas tajā dzīvo. Vienā no vasaras siltākajiem vakariem pili piepildīja stāsti, smieklī un dziesmas.

Lietvārds rīkoja balli. Viņam bija daudz palīgu. Sugas vārdi spēlēja mūzikas instrumentus un dziedāja. Locījumi rūpējās par svētku mielastu. Jautājumi vairs nesaprata savu vietu, jo bija pārguruši no lielajiem sagatavošanās darbiem. Īpašvārdi steidza sagaidīt viesus.

Visgreznāk saposušies uz balli ieradās īpašības vārdi. Sieviešu dzimtes daudzskaitlim cepure bija lielāka par viņu pašu. Locījumu balles kurpes spīdēja un laistījās. Ka tik tās kāds nenomīda! Elsdams un pūsdams atsteidzās darbības vārds. Tas esot pazaudējis laiku un skaitli. Tādēļ līdzī bija ieradies jautājums, lai atrisinātu šo problēmu. Cēlā zirgu pajūgā ieradās vārda sastāvs. Vārdu sakne, izskaņa un priedēklis. Vārda sastāvu pavadīja salikteņi – gari un sarežģīti. Īsti mēles mežģī!

Lai balle būtu izdevusies, visi būtu draudzīgi ieradās galvenais viesis teikums. Un balle varēja sākties. Tika uzturētas vienkārši paplašināta teikuma sarunas. Viesiem bija iespēja dziedāt salikta sakārtota teikuma dziesmas.

Par balli runāja vēl ilgi gan svinību viesi, gan tie, kas par to bija tikai dzirdējuši.